

УГОДА

МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ САН-МАРИНО

ПРО СПРИЯННЯ ТА ВЗАЄМНИЙ ЗАХИСТ ІНВЕСТИЦІЙ

Уряд (Кабінет Міністрів) України та Уряд Республіки Сан-Марино (далі - Договірні Сторони),

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав,

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Держави на території іншої Держави, та

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно цієї Угоди, стимулює ділову ініціативу у цій сфері,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" охоплює будь-який вид активів, інвестованих в зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території держави іншої Договірної Сторони відповідно до законів та правил останньої та включатиме, зокрема, але не виключно:

- a) рухоме та нерухоме майно, як і будь-які інші майнові права, такі як заставні, права утримання, забезпечення по позиці та подібні права;
- b) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній або будь-яку іншу форму участі в компанії;

- с) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань, що має економічну цінність, пов'язаних з інвестицією;
- д) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, торгові знаки, патенти, промислові зразки, технічні процеси, ноу-хау, комерційні таємниці, фіrmові назви та гудвл, пов'язані з інвестицією;
- е) будь-яке право, надане згідно з законодавством або за контрактом, та будь-які ліцензії та дозволи надані відповідно до законодавства, включаючи концесії на розвідку, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.
- ф) будь яка збільшена вартість інвестицій.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані, не впливатиме на їхній характер як інвестицій.

2. Термін "інвестор" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка інвестує на території держави іншої Договірної Сторони:

а) термін "фізична особа" означатиме:

- стосовно України, будь-яку особу, яка набула громадянство України в порядку, передбаченому законами України та міжнародними договорами;
- стосовно Республіки Сан-Марино, будь-яку фізичну особу, що згідно законодавства має громадянство цієї держави або фізичну особу що проживає в цій державі на постійній основі.

б) термін "юридична особа" означає будь-які організації, зареєстровані чи засновані або інакше належним чином організовані відповідно до законодавства держави будь-якої зі Договірних Сторін, включаючи компанії, асоціації, партнерства, корпорації, філії та інші.

3. Термін "доходи" означає суми, одержані інвестором внаслідок інвестиційної діяльності та зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, відсоток, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та плату за послуги.

4. Термін "територія" означає відносно кожної Договірної Сторони територію, що знаходиться під суверенітетом її держави і морські та підводні райони, над якими ця Договірна Сторона здійснює, відповідно до міжнародного права, суверенітет, суверенні права або юрисдикцію.

СТАТТЯ 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочує та створює сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на території своєї держави та допускає такі інвестиції відповідно до її законодавства.

2. Інвестиції інвесторів будь-якої зі Договірних Сторін користуються справедливим і рівним ставленням та отримують повний захист і безпеку на території держави іншої Договірної Сторони.

СТАТТЯ 3

Режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на території своєї держави надає інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим та рівним, та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвестиціям та доходам своїх власних інвесторів чи інвесторів будь-якої третьої Держави.

2. Кожна Договірна Сторона на території своєї держави надає інвесторам іншої Договірної Сторони по відношенню до управління, підтримання, використання, отримання прибутків та розпорядження своїми інвестиціями, режим, що є справедливим і рівним та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої іншої Держави.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачаться з тим, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути поширені останньою Договірною стороною, які випливають з:

- a) будь-якого митного союзу або зони вільної торгівлі або монетарного союзу або подібних міжнародних угод, що ведуть до таких союзів, або утворень або інших форм регіонального співробітництва, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати;
- b) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, які стосуються повністю або частково оподаткування.

СТАТТЯ 4

Компенсація за втрати та заподіяну шкоду

1. Коли інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрати чи збитки через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші події на території держави іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, по відношенню до реституції, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави.

2. Не зашкоджуючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат або збитків на території держави іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

- a) реквізиції їх власності її силами або органами державної влади;
- b) руйнування їх власності її силами або владою, яке не було викликане воєнними діями, або не вимагалось необхідною ситуацією,

буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати та збитки, яких зазнали під час періоду реквізиції або як результат руйнування власності. Платежі, що виникають, будуть вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без затримки.

СТАТТЯ 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація") на території держави іншої Договірної Сторони окрім задля суспільних цілей. Експропріація провадитиметься відповідно до законодавства держави, на недискримінаційній основі та супроводжувається умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні інвестицій, на момент коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, включатиме відсоток з дати експропріації,

робитиметься без затримки, та буде такою, що ефективно реалізується та вільно переводиться у вільно конвертованій валюті.

2. Потерпілий інвестор матиме право на негайний перегляд судовою або іншою незалежною владою відповідно до законодавства держави цієї Договірної Сторони його випадку, та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених в цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуються тоді, коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка створена або заснована згідно з чинним на будь-якій частині території її держави законодавством, та в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають частки.

СТАТТЯ 6

Перекази

1. Договірні Сторони гарантують переказ платежів, які стосуються інвестицій та доходів. Перекази робитимуться у вільно конвертованій валюті, без будь-яких обмежень та непотрібної затримки. Такі перекази включають, зокрема, але не виключно:

- a) капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;
- b) прибутки, відсоток, дивіденди та інший поточний доход;
- c) фонди на виплату по позиції;
- d) роялті або плату за послуги;
- e) надходження від продажу або ліквідації інвестицій;
- f) заробітки фізичних осіб згідно із законодавством держави Договірної Сторони, в якій інвестиції були здійснені.

2. Для цілей цієї Угоди, обмінними курсам будуть офіційні курси, дійсні для поточних угод на дату переказу, якщо не домовлено про інше.

СТАТТЯ 7

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або її призначений посередник здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно гарантії, що вона надала в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

а) передачу, або по закону або згідно законної угоди в цій країні, будь-якого права або вимоги інвестора стосовно такої інвестиції до попередньої Договірної Сторони або до її призначеного посередника, так як і те,

б) що попередня Договірна Сторона або її призначений посередник отримала право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги цього інвестора та перебере зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. Отримані внаслідок суброгації права або вимоги не виходитимуть за рамки прав та вимог інвестора.

СТАТТЯ 8

Спори між Договірною стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території держави цієї іншої Договірної Сторони, буде предметом переговорів між сторонами в спорі.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, інвестор отримує право передати цю справу до або:

а) компетентного суду держави Договірної Сторони, на території якої були здіслені інвестиції.

б) арбітра або міжнародного ad hoc арбітражного суду, заснованого згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права

Міжнародної Торгівлі /UNSITRAL/. Сторони в спорі можуть погодитись письмово змінити ці Правила. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох сторін спору;

с) Міжнародного Центру для вирішення інвестиційних спорів /ICSID/, маючи на увазі відповідні умови Конвенції про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними обабім, що відкрита для підписання в Вашингтоні, Округ Колумбія 18 березня 1965 року, у випадку, коли обидві Договірні Сторони стали стороною цієї Конвенції.

СТАТТЯ 9

Вирішення спорів між Договірними сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом консультацій або переговорів.
2. Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.
3. Арбітражний Суд створюється для кожного індивідуального випадку наступним чином. Протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення Договірними сторонами, буде призначено Головою Суду (далі - Голова). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.
4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, буде запрошено Президента Міжнародного Суду ООН зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином держави будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду ООН, наступний за старшинством, який не є громадянином держави будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими для Сторін у спорі. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Арбітражний Суд визначатиме свою власну процедуру.

СТАТТЯ 10

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Договірні Сторони, ніщо в цій угоді не заважатиме Договірним Сторонам або будь-яким її інвесторам, які володіють інвестиціями на території держави іншої Договірної Сторони користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими, по відношенню до його випадку.

2. Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони згідно з її національним законодавством або інших спеціальних положень контрактів, є більш сприятливий, ніж той, який надається цією Угодою, буде надано більш сприятливий.

СТАТТЯ 11

Застосування цієї Угоди

Умови цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони як до, так і після набуття чинності цією Угодою, але не застосовуватимуться до розбіжностей та спорів, які виникли у зв'язку з інвестиціями інвесторів однієї Договірної Сторони на території держави іншої Договірної Сторони до набуття цією Угодою чинності.

СТАТТЯ 12

Набуття чинності, тривалість та припинення

1. Кожна Договірна Сторона повідомить іншу про виконання внутрішньодержавних процедур необхідних згідно її законодавства для набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набуває чинності з дати отримання останнього письмового повідомлення.
2. Ця Угода укладається строком на десять років і продовжується на наступні річні періоди, якщо одна з Договірних Сторін за 6 місяців до завершення терміну дії Угоди письмово не повідомить іншу Договірну Сторону про свій намір припинити дію Угоди.
3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення чинності цією Угодою, умови цієї Угоди залишатимуться чинними на період в десять років з дати припинення.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Київ 13 ~~серпня~~ 2006 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, італійською та англійською мовами, причому всі тексти є рівно автентичними. У разі розбіжностей у тлумаченні положень цієї годи, текст англійською мовою матиме переважну силу.

За Уряд

України

Арсеній Яценюк

За Уряд

Республіки Сан-Марино

Клаудіо Фелічі